

„Elütöttek egy biciklist”, „maga alá sodort egy kerékpárost”, „belehalt sérüléseibe a biciklis” – lassan össze sem lehet számolni hányszor kezdtük így a híreket. Az uh.ro szerkesztőségnek több tagja is aktívan kerékpározik, ezért úgy döntöttünk, pozitív példákat is mutatunk. A biciklizés jó, és ha megvan hozzá a megfelelő körülmény, élmény.

Ezekről az élményekről, bringázásról és az udvarhelyi viszonyokról Magyar Tekla televíziós szerkesztővel, újságíróval beszélgettünk. Ha nem esik az eső, és nem potyognak vénasszonyok, akkor Tekla bringájára pattan, és azzal intézi hétköznapi dolgait.

Kölcsön kértem a barátnőm bringáját, két évig nálam maradt

Arra már nem emlékszem, hogy konkrétan honnan jött az ötlet, hogy biciklire üljek, de 2008-ban

kölcsönkértem a barátnőm bringáját, mert láttam, hogy nála is csak a garázsban porosodik. Két évig elfelejtettem visszaadni. Amikor rájött, hogy ő is szeretne bringázni, visszakérte. Ezután a barátaim, kollégáim születésnapomra meglepetésből vettek egy bringát. Életem legszebb születésnapi meglepetés-ajándéka volt.

Ki van a két kerekünk!

Azzal, hogy a biciklis szezon kezdete óta **több, súlyos sérülésekkel járó, vagy halálos baleset** is történt a városban, és azon kívül.

Ezért a héten minden nap megszólítunk egy ismert bringást, egy közlekedési és kerékpárszakértőt, miért érdemes tekerni, és hogyan előzhetjük meg a baleseteket.

Az akció megkoronázásaként pedig **csütörtökön 18 órától biciklis felvonulást, critical mass-t tartunk**, hogy így hívjuk fel a figyelmet a tudatos, türelmes, óvatos közlekedés fontosságára, a bicikliutak és megfelelő jelzések hiányára.

[Tekerj velünk »](#)

[Nézd meg az útvonalat »](#)

Valahol olvastam, hogy a bringás az a lusta gyalogos. Talán az is közrejátszott abban, hogy bringára ültem, hogy unok gyalogolni. Ez tény. Bringával járok tavasztól őszig, amikor nem esik az eső. Rövid távokon használom. Napközben, ha valahová el kell szaladni, vagy a délutáni dugóban mindig hamarabb hazaérek biciklizve. Sokkal gyorsabban haladsz azoknál, akik a dugóban vesztegelnek, csak úgy elslisszansz mellettük.

A hétvége az más, amikor nem dolgozom, akkor a környékbeli falvakba szoktam elbiciklizni. Ez ilyen kikapcsolódós bringázás, de távolságban itt is a Zetelaki-tó vagy Tarcsafalva a határait, ameddig elmegyek.

Nagyon szeretek bringával járni, az agyam kitisztul, nagyon feldob még az az öt perc is, amíg reggel eljövök a munkahelyemre, jól esik, ahogy fúj a meleg nyári szellő. Gondolkoztam már azon is, hogy autót vegyek, de egyszerűen nem látom értelmét. Azért hogy a Bethlen-negyedből a központig lejjek, és itt csilliókat fizessek parkolásért, értelmetlen, munkára meg a cég autóját használom.

A zsúfolt városi vagy a városon kívüli gyors autós forgalom veszélyesebb? Egyáltalán veszélyben érzed-e magad bringán?

A KRESZ-t ismerem és igyekszem is betartani, de mostanában a gyakori bringás balesetek miatt egy kicsit félek. Bikafalvára járok sokat az egyik barátnőmhöz, a kamionok miatt nagyon kemény ez a szakasz. A városban nekem a rendőrség előtti rész a legdurvább. Ott soha nem merek a jobb oldali sávon jönni, mert a járdaperem magas, és ha valaki nagyon közel jön hozzám, nem tudok felugratni sem.

Mindig a belső sávon megyek, de ott is nagyon kell figyelni. A minap egy ilyen furgon-szerű autónak az óriási tükre három centire ment el a fülemtől, és az előttem levő csajnak el is kapta a karját. Az autós észre sem vette, csak ment tovább. De sok figyelmes autóssal is találkozom, akik olyan helyen is adnak elsőbbséget, ahol nem lenne elsőbbségem, csak hogy ne kelljen megállnom és leszállnom.

Hogy látod az udvarhelyi autósok, hogy viszonyulnak hozzád, ha a bringáddal közeledsz?

Amire nagyon nem figyelnek az az, ahogy kiszállnak az autóból. Az álló autóktól szinte jobban félek, mint a haladóktól. Abszolút nem néznek tükörbe, csak nyitják ki az ajtót. Ez a legveszélyesebb, ha ütközöm, széttöri az arcomat. Nagyon résen kell lennem, amikor a Bethlen utcán megyek, a kezem folyamatosan a féken van, végig parkolnak az autók, és én azt nézem, hogy melyikben ülnek, és éppen ki akarja kinyitni az ajtót.

Több figyelmesség jár, amiért nő vagy?

Persze, ebben biztos vagyok. Most sportosan vagyok öltözve, de magas sarkúban is simán biciklizek, ha a munkám aznapra azt kívánja, és akkor persze, hogy jobban észrevesznek. De úgy tapasztalom, azért általában észreveszik a bringásokat.

Az udvarhelyi biciklis infrastruktúra hova sorolható?

Kacagságos. A bicikliút most szép sárgára ki van festve, hogy mutassuk meg, van egy ilyenünk is, de nem tartják tiszteletben. A kanálisfedők szörnyűek, nem csak a bicikliúton, hanem a Bethlen utcán hosszan, olyan mélyek, hogy ha abba belecsattansz, tuti bukás. Sokszor bokrok, fák mellett vezet el az út, amit nem nyírtak le, muszáj kikerüld, vagy a fejed lehajtsd, hogy a szemed ki ne csapja.

Az Alexandra cukrászdánál például nincs parkoló, de mindenki ott áll meg, legtöbbször telefonálás közben nyitja veled szembe az ajtót, de ugyanez van a Kossuth utcában, az Orbán Balázs utcában, megállnak, ráparkolnak a bicikliútra.

Lehet, hogy naiv vagyok, de úgy gondolom, hogy az udvarhelyi biciklis-autós társadalom

ránevelhető az egymás iránti tiszteletre, figyelmességre. Alap dolog, hogy szemkontaktusod legyen az autóssal, lássad, mire készül, és ő is vegye tudomásul, hogy ott vagy.